

Lars Dall hjemme i Helsingør.

Lars Dall og hans gode ven og gæst, André fra Humlebæk, på vej over Atlanten.

Lykken ligger ikke i Caribien

»Jeg har aldrig forstået, at folk bare kan blive i det samme hele livet. Jeg er mere til at tage derudad og se, hvad der sker,« fortæller Lars Dall fra Helsingør, der netop har udgivet en bog om sin Atlanterhavs-sejlad i sin 36 fods Dehler.

Af Kirsten Moth
Foto: Lars Johannessen og private

SEJLADS: Det frie liv. Tage dagen og natten, som den kommer, opleve og drømme og hver morgen tage et hovedspring fra sin båd ud i det azurblå hav.

Sådan var drømmen. Drømmen om at sejle over Atlanten i sin egen sejlbåd, som Lars Dall fra Helsingør har haft, lige siden han var i begyndelsen af 20'erne.

Med sin besætning, der bestod af hans kæreste Ali, sønnen Mathias og kammeraten André fra Humlebæk og senere en sydamerikansk gæst, realiserede Lars Dall for tre år siden sin drøm om at sejle både frem og tilbage

over Atlanten. Det er der nu blevet en bog ud af »Atlanten - My Way«.

Lyn og torden

- Jeg tror ikke længere på, at lykken ligger i Caribien under de tropiske himmelstrøg. Bevares, det er dejligt at opleve, men dét, som virkelig gav mig noget, var, at jeg sejlede over Atlanten - begge veje. At vi trods de strabadser, der opstod undervejs, gjorde det, og da jeg stod midt i det og tænkte, at det her, det er bare for meget, så stod min besætning og jeg sammen og klarede problemerne i fællesskab, skriver Lars Dall i sit forord til bogen.

Han husker blandt andet tydeligt den nat på Nordatlanten på vej hjem mod Danmark, hvor han havde vagten. Vejret var forfærdeligt, med lyn og torden og sejlbåden »Grådyb« kæmpede sig igennem de tårnhøje bølger. Skipper var drivvåd og for træt til at være bange. I den situation melder spørgsmålet sig, som opstår på vis-

se tidspunkter hos de fleste eventyrere:

- Hvorfor gør jeg det her?

Et spørgsmål, som Lars Dall også tit har fået stillet af mange andre.

Nomade

- Jeg har aldrig forstået, at folk bare kan blive i det samme et helt liv. Hvorfor skal man bare sidde derhjemme og læse Se og Hør. Færdigrejser og hoteller har aldrig rigtig været mig, omend jeg nogle gange har gjort det. Jeg er mere til »bare at tage derudad« og så se, hvad vejen bringer. Jeg prøver ofte at finde en anden vej, en anden sti og og på den måde opleve nogle andre ting.

- Når jeg læser om folk, der står på ski over indlandsisen, er på kajaktur eller på motorcykel på tværs af USA, så bliver jeg rastløs. Jeg har en nysgerrighed og kan blive meget frustreret over alt det spændende, alle de mange muligheder, der ligger derude og venter, siger Lars Dall, der i sin bog skriver »Havde

Der skal provianteres rigeligt og kloget til en tur på ca. tre ugers sejlad over Atlanten.

jeg en kamel og ikke en sejlbåd, var jeg ganske sikkert blevet en nomade«.

Altid på havet

Sejler- og sømandskarrieren begyndte for præcis 51 år siden, da 10-årige Lars blev meldt ind i Snekkersten Skotterup Sejlklub.

Senere tog han skibsførereksamen og en shippinguddannelse, så både privat og professionelt har Lars Dall sejlet verden rundt.

- Da jeg sejlede som styrmand husker jeg tydeligt den fornemmelse, jeg havde, når vi midt ude på Stillehavet eller oppe ved Grønland mød-

te en dansk sejlbåd. Dengang tænkte jeg, at det skulle jeg også gøre.

Afsted igen

Det har krævet lange og meget præcise forberedelser at planlægge turen.

- Jeg vil gerne afsted igen, men næste gang vil jeg ikke selv stå for det på samme måde. Jeg vil gerne stå for båden og sørge for, at den har det fornødne udstyr, og også gerne for, at båden kommer derfra og dertil. Men alt omkring gæster og arrangementer flybilletter, og hvem skal være med hvornår, madplan og stores, og hvor vi ligger på hvilket tidspunkt, det gider jeg ikke igen. Jeg vil også gerne have mulighed for at stå af undervejs, eventuelt rewjse i forvejen og mere intenst opleve nogle af de steder, vi vil komme til.

Lars Dall holder snart foredrag i sin gamle klub, Snekkersten-Skotterup, om sin tur og udgivelsen af sin bog »Atlanten - My Way«.